A°. 1829. N°. 85.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 18 Julij.

FRANKFORT, den 16den Julij.

Brieven uit Konstantinopel van den 20sten Junij melden de aankomst der gezanten van Engeland en Frankrijk. Zij zijn met het grootste gejuich ontvangen geworden. De toevloed des volks, dat anders weinig deel aan staatszaken neemt, was bij deze gelegenheid ongemeen groot. De Porte heeft commissarissen naar de beide gezanten afgevaardigd, om dezelven in hun hôtel te begroeten.

Den 20sten Junij had men te Konstantinopel de eerste berigten van de nederlaag van den groot-vizier, door vlugtelingen, die aan gene zijde van den Balkan gekomen waren.

PETERSBURG, den 4den Julij.

Zijne Majesteit de Keizer heeft aan de brik *Mercurius*, die zich zoo dapper tegen twee Turksche linieschepen verdedigd, en dezelve ten laatste tot den aftogt genoodzaakt heeft, een vaandel van *St. George* verleend. De bevelhebber der brik, de kapitein-luitenant *Kasarsky*, is tot kapitein der 2de klasse, en tot vleugel-adjudant van Zijne Majesteit, met behoud des opperbevels over den *Mercurius*, benoemd; tevens heeft hij de orde van *St. Anna* der 4de klasse bekomen en het verlof om in zijn wapen een pistool te voegen. Alle overige officieren van de brik worden tot den volgenden rang bevorderd; degenen, welke de orde van *St. Wladimir* nog niet hadden, zullen tot ridders derzelve benoemd worden. De luitenant *Prokofieff* heeft de orde van *St. George* der 4de klasse bekomen; terwijl aan de onder-officieren en matrozen de versierselen der militaire orde zijn verleend. Bovendien zal aan de officieren en soldaten het dubbeld van hun traktement als pensioen toegestaan worden.

ODESSA, den 27sten Junij.

De stedelijke regering heeft het volgende laten bekend maken:

« Om den kwaden indruk, dien de leugenachtige geruchten over eene alhier heerschende aanstekende ziekte, zouden kunnen veroorzaken, voor te komen, acht de overigheid het noodig, de ingezetenen mede te deelen, dat door vreemde waren werkelijk een aanstekende ziekte tot in de quarantaine doorgedrongen is; dat men echter dadelijk alle maatregelen genomen heeft, om hare verdere verspreiding voor te komen, en dat de ziekte binnen den engen kring van de zoodanigen is beperkt gebleven, die met de besmette waren hebben te doen gehad. Binnen de stad is niet alleen geene aanstekende ziekte bespeurd, maar zelfs de gewone ziekten zijn in dezen oogenblik zeer zeldzaam. Ook in Bessarabie is de staat van gezondheid zeer geruststellende. Onlangs is aan de Dniester een tweede gezondheidskordon getrokken, om het kordon aan de Pruth en den Donau te versterken. »

WEENEN, den 7den Julij.

Reeds in den jare 1783 was er een vredes- en handels-traktaat tusschen het Oostenrijksche hof en de regering van Marokko gesloten. Dit traktaat werd in den jare 1805 plegtig vernieuwd en bevestigd. Geene klagte, geen misverstand stoorde in den loop van dit lange tijdperk de wederzijdsche eendragt. Des te meer opzien moest derhalve de tijding baren, dat de Oostenrijksche handelsbrigantijn *Veloce*, die met eene rijke lading van Triest naar Brazilie zeilde, in het begin der maand Augustus 1828, door een Marrokkaansch oorlogschip in de nabijheid van Cadix opgebragt, en naar de haven van Rabat vervoerd was. De manschap, bestaande uit gemelden scheepskapitein en twaalf matrozen, had, zoo wel bij gelegenheid der wegneming, als gedurende haren togt door de Marrokkaansche staten, vele, zelfs met levensgevaar gepaarde mishandelingen door te staan, tot dat zij ten laatste, door tusschenspraak der vreemde consuls te Tanger, naar die havenstad gebragt, en aldaar onder bescherming der eersten gesteld werd.

Zijne Majesteit vond zich door deze gansch onverwachte gebeurtenis genoopt, eene afdeeling der marine, onder bevel van den kapitein *Bandiera*, naar de zeeëngte van Gibraltar af te zenden, om niet alleen de Oostenrijksche koopvaarders tegen elken verderen aanval van zijde der Marokkaansche kruisers te beschermen, maar ook in der minne voldoening te vragen wegens de aanranding der Oostenrijksche vlag, alsmede teruggave der te midden van den vrede weggenomene brigantijn, met vergoeding der lading en schade, en dan tevens de vriendschapsbetrekkingen tusschen de beide regeringen op den voet van 1805 te herstellen.

Het eerste werk van kapitein *Bandiera* was, voor de bevrijding der Oostenrijksche gevangenen te zorgen. De klem, waarmede de aanvrage daartoe gedaan werd, miste haar doel niet. De gevangen kapitein en matrozen werden aan het keizerlijke eskader onvoorwaardelijk overgegeven, en de, wegens deze zaak, te Tanger gekomen eerste minister van den Sultan, *Ben Gelun*, gaf toen te gelijker tijd eene verklaring over, waarbij het gedrag van den Marrokkaanschen zee-officier, die de *Veloce* opgebragt had, als eene eigendunkelijke handeling, ten hoogste werd afgekeurd. Hij zou daarvoor straf ondergaan, en bij de verzekering hiervan werd tevens de bereidwilligheid van den Sultan betuigd, om de vroegere vriendschapsbetrekkingen te vernieuwen.

Men mogt dus hopen, dat ook aan de overige billijke wenschen van de Oostenrijksche regering zou worden voldaan. Dan naauwelijks hadden de Oostenrijksche afgevaardigden van eene teruggave der *Veloce* en eene geëvenredigde schadeloosstelling gewaagd, of de commissarissen der Marokkaansche regering veranderden van taal en zochten onder de nietigste voorwendsels zich daarvan af te maken.

Na vele vruchtelooze pogingen gaven de Oostenrijksche afgevaardigden eindelijk den 22sten April eene verklaring over, waarbij binnen eenen bepaalden tijd stellig antwoord van den Sultan op hunne voorstellen werd gevraagd. De vastgestelde termijn verliep, zonder dat er antwoord kwam; en eenige dagen daarna vernamen de afgevaardigden alleen van ter zijde, dat de voorstellen van de hand gewezen waren.

Dien ten gevolge besloot de bevelhebber van het eskader, van militaire middelen gebruik te maken, om zoo mogelijk door geweld voldoening te erlangen.

Twee fraaije Marokkaansche brikken, welke in de haven lagen, werden aangevallen. Een dezer vaartuigen werd in brand gestoken en verteerde grootendeels door de vlammen, het andere werd zoodanig met kogels doorboord, dat het water er overal indrong. Hierop keerde het kleine landings-korps terug. De Arabieren hadden zich intusschen verzameld en vielen deze troepen nu van alle kanten aan. Er werd heet gestreden. De zee was hoog geworden, en de sloepen konden deswege de terugkeerende krijgslieden niet dadelijk opnemen, deze moesten tot aan de schouders door het water gaan, om de sloepen te bereiken en in het water nog tegen den vijand vechten. De sloepen bevorderden evenwel de inscheping door derzelver kartetsvuur. Degenen die niet bij de sloepen konden komen, verkochten hun leven duur. Het verlies van den vijand kan, zonder overdrijving, op 150 man begroot worden. Van de Oostenrijksche zijde werden 22 man gedood, en 14 gekwetst.

(De Fransche dagbladen hebben vroeger berigt van deze gebeurtenis gegeven, maar de aanleiding en den uitslag van de onderneming der Oostenrijkers niet aldus vermeld.)

BERLYN, den 13den Julij.

Silistria heeft zich den 30sten Junij bij kapitulatie aan de Russische troepen overgegeven. De Turksche bezetting, bestaande uit 8000 man, is krijgsgevangen, alsmede 10,000 gewapende ingezetenen. De groot-vizier is te Schumla door het legerkorps van den generaal graaf *Diebitsch* naauw ingesloten.

Van den 14den Julij.

Van de verovering van Silistria verneemt men nader het volgende: « De vesting heeft zich overgegeven juist toen de Russische troepen door de bres wilden binnendringen. Twee pacha's van drie paardenstaarten, achttien duizend krijgsgevangenen, twee honderd twintig kanonnen en tachtig vaandels zijn den overwinnaars in handen gevallen. »

ROME, den 30sten Junij.

Er is een rondgaande brief van Zijne Heiligheid aan alle patriarchen, primaten, aartsbisschoppen en bisschoppen afgevaardigd. De heilige vader gewaagt daarbij vooreerst van de zorg in het aan hem opgedragen ambt, om niet alleen over de volken der christenheid, maar ook over de hoeders derzelven te waken, en beveelt niet zoo zeer zijnen eerwaardigen broeders aan, hunne heilige pligten naauwkeurig en getrouw te vervullen, als hij wel den Heere smeekt, hunne bemoeijingen te zegenen. Zijne Heiligheid beklaagt zich vervolgens over de veelvuldige aanvallen tegen de godsdienst onder den dekmantel der philosophie, en over het verkondigen der stelling, dat men in elke godsdienst zalig kan worden. Hierdoor worden alle geloofsbelijdenissen gelijk gesteld, en dwaling en waarheid op eene lijn geplaatst. Ten opzigte der overzetting van den bijbel in nieuwere talen, worden de besluiten van het concilie van Trient herinnerd. Ten slotte wordt daarbij aanbevolen, de heiligheid van het sacrament des huwelijks en deszelfs onverbreekbaarheid in te prenten, en geenszins de verbreiding van grondstellingen toe te laten, welke deze goddelijke instellingen op eenigerlei wijze veranderen.

GEND, den 16den Julij.

De Staten van Oost-Vlaanderen hebben een adres van eenige leden, om Zijne Majesteit bij een adres algeheele vrijheid van het openbaar onderwijs te vragen, met 55 tegen 32 stemmen verworpen, als eene zaak betreffende, tot welker behandeling der provinciale Staten niet bevoegd zijn.

's GRAVENHAGE, den 14den Julij.

Eenige zuidelijke dagbladen deelen in deszelfs geheel de circulaire mede, door den minister van binnenlandsche zaken, den 19den October 1828, aan de gouverneurs der provincien gerigt, en thans in de Statenvergaderingen voorgelezen. Dezelve luidt als volgt:

« De Koning heeft met ongenoegen gezien, dat er, bij de jongste vergaderingen der staten van sommige provincien, beraadslagingen hebben plaats gehad over onderwerpen, welke, volgens de grondwet, buiten de bevoegdheid van die vergaderingen liggen.

« Men zou tegen het voorgaande niet, met grond, kunnen aanvoeren, dat algemeene wetten, de belangen van het geheele koningrijk betreffende, moeten beschouwd worden als van een provinciaal belang, daar het vermogen, bij art. 151 aan de provinciale staten toegekend, niet is aan te merken als van een anderen aard dan dat, aan de plaatselijke besturen bij art. 160, in het belang van hunne plaatsen en derzelver ingezetenen verleend.

« Volgens de uitdrukkelijke bepalingen der tweede afdeeling van het 4de hoofdstuk dier wet, kunnen de provinciale staten slechts als een provinciaal ligchaam worden beschouwd, eeniglijk en bij uitsluiting belast met de zorg, om de belangen hunner provincie te besturen, en toe te zien dat de wetten en algemeene verordeningen des rijks aldaar behoorlijke uitvoering erlangen; terwijl art. 151 (der grondwet) hun het vermogen toekent, om de belangen van hunne provincie en derzelver ingezetenen bij den Koning en de Staten-Generaal voor te staan.

« Wanneer men daarenboven de onderscheidene bepalingen der grondwet nagaat, wegens de zamenstelling der Staten-Generaal, die der Staten provinciaal, en hunne onderlinge betrekking, kan er weinig twijfel blijven bestaan, ten aanzien van de magt en de attributen, aan ieder dezer collegien geschonken. De Staten-Generaal zijn alleen de vertegenwoordigers van de geheele natie, terwijl de Staten-provinciaal, volgens de grondwettige beginselen, zich niet mogen noch moeten bemoeijen met andere zaken dan die, welke bij uitsluiting hunne provincie betreffen.

« Elk ander stelsel zou tot eene verwarring van magten kunnen aanleiding geven, en in deszelfs gevolgen belemmerend en gevaarlijk worden. Zoo ben ik dan ook door Z. M. belast, uit zijnen naam, ter kennisse van de heeren gouverneurs der onderscheidene provincien te brengen, dat zij moeten trachten te verhinderen, dat er eenig voorstel, hetwelk niet bepaaldelijk en uitsluitend de provinciale belangen betreft, worde in overweging genomen; dat geenerlei adres van dien aard aan Z. M. worde gezonden; dat, zoo er voorstellen van een of meer leden, betrekkelijk de wetten of algemeene verordeningen des Rijks, in beraadslaging waren gesteld, het aan het beleid der gouverneurs wordt aanbevolen, der vergadering de ongepastheid en de onwettigheid van eene zoodanige deliberatie te doen gevoelen. Wanneer de vergadering echter in hare meening mogt blijven volharden, zullen de gouverneurs, overeenkomstig art. 27 der instructie van den 15den December 1820 (*Staatsblad* no. 27) verklaren, geen gevolg aan de genomene resolutien te kunnen geven.

« Ten slotte, heb ik de eer, mede uit naam des Konings, de gouverneurs uit te noodigen, de tegenwoordige instructie aan de Gedeputeerde Staten mede te deelen, en bij de aanstaande bijeenkomst der Staten-provinciaal daarvan voorlezing te doen geven.»

Mengelwerk.

OORZAKEN DER POLITIEKE WISPELTURIGHEID.

Een voorgaand blad, waarde lezers! deed u den aard der politieke wispelturigheid kennen onder het beeld der moden. Maar, *hae nugae in seria ducunt mala.* Die wispelturigheid heeft dikwijls te ernstige en rampzalige gevolgen om er alleen over te lagchen. Het is geheel wat anders van politiek sijstema te veranderen, dan een half versleten hoed of rok te versmijten, om zich te schikken naar den nieuwsten smaak. Losheid van beginselen, vooral in het staatkundige, is zoo nadeelig voor de goede zaak in 't algemeen, als onbestaanbaar met een goed zedelijk karakter; nu verwerpende hetgeen zij, kort geleden, met haar geheele hart scheen te omhelzen, nu weder afbrekende, hetgeen zij straks opbouwde, blijven alle hare ontwerpen onuitgevoerd en neemt zij allen grond van zekerheid, van orde en volmaaktheid weg. Tevens beleedigt zij de eene partij na de andere, door de eene na de andere voor het hoofd te stooten en te ligt te vallen. Dus maakt zij allen zich tot vijanden, verwekkende steeds nieuwe zaden van misnoegen en tweespalt. Eigenlijk is het meer aan haar, dan aan de onbuigzame stijfzinnigheid te wijten, dat in tijden van verdeeldheid de weg van eene wenschelijke vereeniging zoo dikwijls wordt afgesneden, omdat het kwaad toeverlaat en te leur gestelde hoop, waartoe het gedrag van eenen valschen of onstandvastigen vriend aanleiding geeft, doorgaans grooter verbitteringen en eenen langduriger wrok in de gemoederen achter laat, dan de hardnekkigheid van eenen zich zelven gelijk blijvenden tegenstrever. Geene vastheid in het bestuur, geene kracht in de wetten, geene zekerheid in eenige buiten- en binnenlandsche betrekkingen, en geene trouw in de verbonden kan er plaats hebben, wanneer men, na slechts weinige proeven, van het eene stelsel tot het ander overgaat, of wanneer men, na slechts eenige schreden gedaan te hebben op den weg, dien men met den grootsten ijver had ingeslagen, telkens weder terugkeert, vreezende voor de toenemende vermoeijenis, of twijfelende aan een gelukkige uitkomst. In 't kort, een volk, dat beheerscht wordt door zulk eene wispelturigheid of slingerende staatkunde leeft in een gedurigen staat van revolutie, ook dan, wanneer eene geregelde orde van zaken voor het uiterlijke schijnt vastgesteld.

En wat mag wel de oorzaak zijn van deze onstandvastigheid der politieken in hunne beginselen? — Uit overweging van het groot nadeel en zedelijk bederf daaruit ontstaande, hebben wij ons zelven den pligt opgelegd, hieromtrent eenig nader onderzoek te doen, of het mogelijk ware eenig middel ter genezing aan de hand te geven.

Vreemd genoeg is het in den eersten opslag, dat de menschen, die in andere gevallen hunne eens aangenomen gevoelens en stellingen met eene onverbreekbare gehechtheid vasthouden, juist in het staatkundige zoo ongelijk aan zich zelven worden, als bedoelden zij niets anders dan de uitroeping op hen toe te passen

Wat is de Mensch een ding
Vol van verandering!

De Natuurkundige, en de Wijsgeer zoo wel als de Theologant kiezen hunne geloofsartikelen. Elk van hun heeft zijn sijstema, dat bij als het zijne met hand en tand verdedigt, en waarbij hij, om zoo te spreken, zal leven en sterven, zelfs al moet hij de hevigste tegenspraak der gezonde kritiek hooren. Hoe zeldzaam gebeurt het, dat iemand de kerkelijke gezindheid, in welke hij is opgevoed, of waarbij hij zich heeft laten aanmelden, verlaat, of merkelijk van derzelver heerschende gevoelens afwijkt! en hoe dikwijls daarentegen dat redenerende Politieken hunne eigen beginselen verzaken! Wij zeggen *redenerende* Politieken, omdat diegenen, welke gelooven, dat het geheele onderzoek en oordeel over de belangen van den Staat, alleen behooren aan het gezagvoerend Opperhoofd, en dat de overige ingezetenen niets meer te doen hebben, dan lijdelijk en blindelings te gehoorzamen, dit hun geloof over het geheel al vrij hardnekkig blijven aankleven, doch voor zoo verre zij in dit stuk zich zelven de vrijheid van denken, althans van spreken en handelen ontzeggen, zijn zij ook (hoewel ganschs niet tot hunnen roem) buiten de mogelijkheid van eene verschillende denkwijze. En dit zelfde lost ons de rede op, waarom dezulken meestal zoo onderling, als met zich zelven, eenstemmig handelen. De werkeloosheid of slaafachtigheid van hunnen geest ten dezen opzigte, en geenszins eene meerdere verlichting, of eigenlijk genoemde standvastigheid, is hiervan de oorzaak. Maar de anderen, welken in het bezit gesteld eener burgerlijke vrijheid, daarvan werkelijk gebruik maken, loopen het gevaar dier wispelturigheid, welke wij hier op het oog hebben; en helaas! maar al te dikwijls geven zij der wereld het voorbeeld, hoe weinig zij boven hetzelve zich weten te verheffen. Modezucht brengt met de daad bij velen deze zwakheid voort. De begeerte om bijzonder te schijnen, om altoos met iets nieuws voor den dag te komen, en alzoo de aandacht en verwondering tot zich te trekken, of om gesteld te worden onder die zonderlinge vernuften, en lieden van den fijnsten smaak en schranderste uitzigten, welke door hunne huiverige achterhoudendheid of gedurige tegenbedenkingen, de geheimen der wijsheid schijnen te bezitten, en daarom de denkwijze van het publiek verre beneden hunne waardigheid achten, deze begeerte (zeggen wij) doet hun dikwijls met tegenzin terugzien op gevoelens, die zij gaarne beleden, toen dezelve het bijzonder eigendom waren van eenige weinigen, doch die hun mishagen, zoodra zij tot volksgevoelens werden aangenomen. Gelijk velen het oude beminnen, alleen omdat het oud is, zoo beminnen velen het nieuwe, en ook volstrekt niet langer, dan het nieuw genoemd kan worden. Het laat zich dus gemakkelijk verklaren, dat politieken van dien stempel niet vast staan in hunne beginselen of liever geene beginselen hebben, dan dit eenige, dat zij altoos nieuwerwetsch moeten zijn en van het gemeen verschillen.

Ernstiger oogmerken bezielen anderen in derzelver staatkundige bemoeijingen. Met een tamelijk vroom gemoed nemen zij hun politiek geloof aan, komen er voor uit, en geven eenen geruimen tijd te goeder trouw voor hetzelve, als het eenige ware en regtzinnige geloof; doch op gevaren en opofferingen, die de volharding daarin kosten kan, hadden zij niet gerekend, of zijn te zwak van geest, om zich iets van die natuur te getroosten. Eene eerste proef doet hunnen ijver reeds merkelijk verflaauwen, een tweede maakt hun tot twijfelaars en eene derde somwijlen tot volslagen afvalligen. De tegenstand, dien zij niet verwacht hadden, dien zij niet kunnen of willen overwinnen, houden zij dikwijls voor een bewijs van de onbillijkheid of verderfelijkheid der zaak zelve. En, schoon het buiten tegenspraak beter geweest ware, dat zij nooit onder derzelver voorstanders behoord hadden, dan haar na de aanneming zoo schielijk weder te verlaten, zouden zij nogtans grootendeels te verschoonen zijn, indien zij, van dwaling overtuigd, dezelve erkenden, voorts liever geheel stilzaten, dan zich aan eenen anderen kant in nieuwe gevaren waagden, tegen welke zij zoo weinig zijn opgewassen. Maar dezelfde, misschien welmeenende ijver om het vaderland te dienen, welke hun tot den eersten stap in de staatkundige wereld bewogen had, vervoert hen ook dikwijls even onbezonnen tot eenen tweeden, en meer andere, schoon allen in eene verschillende rigting gedaan, en veeltijds elkanderen overdwarsende. Gevoelende telkens de zwarigheden van het tegenwoordig stelsel, en vergetende die van het vorige, beginnen zij welhaast alleen om deze rede het oude te prijzen, en het nieuwe te verachten; en verwisselen dus beurtelings het een met het ander in hunne begrippen, zonder ooit tot een vast en wel doordacht besluit te komen. Doch hetgeen wel het meest in dit wispelturig geslacht van politieken te beklagen valt, is die, aan haat en vervolgzucht zoo na grenzende, bitterheid, waarmede zij dikwijls hunne oude geloofsgenooten bejegenen, die niet zoo ligt van eens aangenomen beginselen zich laten afschrikken, of niet zoo vlug in de wending zijn. Ten eersten genomen behoorden zij dezen als dwalenden te beschouwen, gelijk zij zelven geweest zijn; en misschien hebben velen van dezelven, door het gezag van hun voorbeeld misleid (indien het al eene misleiding zij) in navolging hun eerste voetspoor ingeslagen, in welk geval de harde, zelfs de koele en afkeerige behandeling des te grooter eene onbillijkheid zou insluiten; want niet geenerhande regt kan men toch vorderen, dat ons voorbeeld even eens als eenen elektrieken schok op allen, die onder ons bereik vallen, zal werken, en bij hen oogenblikkelijk dezelfde verandering van aandoeningen zal voortbrengen als bij ons plaats heeft; inzonderheid kan men zulks niet verwachten, nadat men door eene omgekeerde wijze van denken en handelen zoo veel gezegd heeft, als dat wij verkeerde wegen hadden ingeslagen, en dus onze voetstappen niet veilig gevolgd kunnen worden. En onder de navolgers treft men niet zelden eenen sterker en vasteren geest, dan onder de voorgangers, aan, die daarom, na het eerste geleide tot eigen onderzoek en levendige overtuiging van het beste belang der zaak gebragt, met eene moedige standvastigheid op het ingetreden pad voortgaat.

Velen (en misschien is ongelukkig derzulken getal verre het grootste) laten zich geredelijk op de lijst der werkzame en veel goeds belovende Politieken aanschrijven, om langs dezen weg aan de behoeften van hunne hongerige eerzucht en zelfzoekendheid te voldoen. Dienvolgens nemen zij plaats in den eersten rang der ijveraars. Doch zoo veranderlijk de omstandigheden en de loop der aardsche dingen zijn, zoo veranderlijk is de loop van hunne begrippen en werkzaamheden ten opzigte van het gemeenebest. De verbazende toevloed van soortgelijke mededingers uit de onderscheidene klassen van den burgerstaat, maakt het onmogelijk, dat allen voldaan worden. Een groote menigte ziet zich teleur gesteld — staat eene wijle tijds half beschaamd en verlegen stil, — acht zich beleedigd, en keert verstoord terug, om door eene opening aan den anderen kant tegen zijne partij in te dringen, zich te wreken en op nieuw zijn geluk te beproeven. In woelige en onrustige tijden, schijnt voor dezen de beste gelegenheid geschapen, om zich ten minste ergens te doen gelden. De groote partijen, wederom in eene menigte kleinere gesmaldeeld, hebben hunne hoofden en aanvoerders noodig, welke op verschillende plaatsen het lokaas voor de eergierigheid en de eigenbaat uitwerpen. Maar zij, die geene andere, dan deze drijfveeren bezitten, worden in zulke tijden dikwijls gedrongen tot verscheiden kort op elkander volgende teruggesprongen of omdraaijingen, naar dat de kans der partijen zich keert en wendt. Hunne leerstelsels van staatkunde volgen bestendig hunne bijzondere inzigten van aanzien en belang; dus juichen zij nu den volksgezinden toe, en worden straks daarna lofredenaars der aristocratie; dus zweeten zij dan bij het nieuwe en dan weder bij het oude. Doch de laaghartigheid en daaruit ontstaande wispelturigheid van zulke staatkundige indringers en fortuinzoekers zijn te groot, dan dat dezelven zoo veel aandacht zouden verdienen, hoewel de ergernis van de zoodanigen op het staatstooneel dikwijls aanzienlijke rollen te zien spelen, de opmerking boven de verdienste niet altoos schijnt te kunnen vermijden.

Ligtgeraaktheid, die door een enkel woord van tegenspraak, door eene enkele niet kwalijk gemeende, maar kwalijk geduide uitdrukking zich van het stuk laat brengen en van eenen voorstander in eenen tegenstrever herscheppen; personele haat, die met den man, welke zich laat zien, en hem onverdragelijk is, in geen geval, hoe billijk anders ook, eene lijn wil trekken; menschenvrees, vleizucht die allen wil behagen en meer dergelijke bekrompen driften zijn zoo vele oorzaken van politieke wispelturigheid, die het oog van den naauwkeurigen waarnemer van zaken en personen niet kunnen ontslippen. En behoeft er wel meer gezegd te worden tot afschrik van een kwaad, dat uit zulke vuile bronnen voortkomt, en in zijne uitwerksels zoo verwoestend is voor alle burgerlijke orde en welvaart? — Elk ook die aanspraak wil maken op zedelijke waarde, en op den naam van den man van karakter, zou geen zekerder middel kunnen gebruiken om dit zijn oogmerk te doen mislukken, dan door onstandvastigheid in zijne denk- en handelwijze zich te laten slingeren. — Gij, inzonderheid, die door uw gezag, door uwe talenten en vermogen, zoo veel invloed kunt hebben op het gedrag uwer medeburgeren, hoe veel hangt er dikwijls af van hetgeen gij begint en voorstaat! hoe groot is dus de verantwoording, welke op u rust, omdat er veel naar u gezien wordt; wilt gij het algemeen vertrouwen winnen of behouden, zorg dan voor alle dingen, dat gij met u zelven getrouwelijk overeenstemt, suivert en bevestigt uwe eigen beginselen, en berekent de krachten van uwen geest, om, zoo veel mogelijk, te weten of gij dezelve vol zoudt kunnen houden, en met grond anderen moogt aanprijzen; want de wispelturigheid zou uwe gaven en hoedanigheden (hoe voortreffelijk zij anders wezen mogen) van allen luister berooven. Het is niet omdat wij u benijden, maar omdat wij u beminnen om uw zelfs en om des vaderlands wille dat wij u dus raden. Gij zoudt ons beleedigen, indien gij er anders over dacht. En gij allen, die op de eene of andere wijze de politieke loopbaan wilt intreden, of reeds die intrede gedaan hebt, ziet wel toe, waar gij uwen voet zet, en wien gij tot uwe leidsmannen verkiest, om aan uwe eigen redelijke beginselen getrouw en aan uw zelven gelijk te blijven, met vermijding van dien gevaarlijken maalstroom, welke alle zedelijk en staatkundig bestaan inzwelgt. — Mogt dus eindelijk de zaak der vrijheid van het verwijt, dat de weifelende en ongelijke houding van derzelver eerste voorstanders, haar in het aangezigt schendt, ontheven worden! Eene van hare grootste zegepralen zou beslist en één der vurigste wenschen van ons hart vervuld zijn.

UITTREKSEL UIT DE ADVERSARIA VAN *U.*

Begraafplaatsen. Dat Neerlands regtschapen Koning zich bij de handhaving der nieuwe verordeningen, omtrent het begraven van lijken, door de menigvuldige *betoogen*, *verzoeken*, *remonstrantiën* en wat niet al, van stedelijke regeringen of bijzondere personen, niet laat afleiden van het heilrijk doel, bij dezen maatregel beoogd, zal ieder weldenkend Nederlander gewisselijk toejuichen; — doch het is desniettemin te hopen, dat zij, die met de uitvoering dier besluiten door Z. M. belast zijn, zulks op zoodanig eene wijze zullen doen, als aan de getrouwe dienaren van een volkslievend Koning past. — Te dikwerf wordt dit uit het oog verloren, en daardoor veel goeds verbrddeld; er zijn staats-secretarissen, referendarissen en wat al *arissen* er meer gevonden worden, die niet zelden, om de vrucht te plukken, als dezelve wat hoog of wat vast zit, den geheelen boom omverre halen, en als hij nederligt, met een uitgerekt wezen staan te kijken, even als de weleerwaarde SIP, zaliger gedachtenis; misschien was het niet ondienstig om zulke *bokkenmakende arissen* tot handwijzers te gebruiken, ten einde hunne collega's en opvolgers af te schrikken van denzelfden verkeerden weg in te slaan.

Men verhaalt dat er zwarigheden zouden worden gemaakt, om aan de roomsch katholijke gemeente van *Arnhem* te laten behouden het genot der fraaije begraafplaats buiten de Velperpoort, welke voor weinige jaren met veel kosten is daargesteld, omdat men eene algemeene begraafplaats meent te moeten hebben en dit kerkhof eenigermate binnen den bepaalden omtrek ligt, bij het besluit omtrent de begraafplaatsen afgebakend. — Zoo men echter aan Z. M. eerbiedigliljk onder het oog brengt, dat de aanleggers van dat kerkhof reeds voor jaren vrijwillig hebben gedaan, hetgeen aan andere zijner onderdanen heeft moeten worden bevolen; — dat zij, even als de hervormden te *Arnhem*, reeds voor jaren factisch het begraven buiten de kerken hebben aangemoedigd en voorgestaan; als wordt aangetoond, dat, indien men op het *doel*, en niet op de *letter* van meergemeld besluit, het oog vestigt, het roomsch katholijk kerkhof te *Arnhem*, aldaar *onschadelijk* blijven kan, terwijl de verplaatsing onoverkomelijke zwarigheden oplevert; dan vleijen wij ons, dat Z. M. gunstig zal toestaan, dat gemelde begraafplaats aldaar zal blijven, en zoodoende een aanzienlijk gedeelte van *Arnhems* burgerij op nieuw worden overtuigd, dat Z. M. niets liever wil, dan zijne onderdanen genoegen te geven, daar, waar het, gelijk hier, zonder schade van het algemeen welzijn kan geschieden.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 17den Julij 1248 verkocht Keizer WILLEM, graaf van *Holland*, het *Rijk van Nijmegen*.

Den 17den dito 1428 werd FILIPS door vrouw JACOBA tot *Ruwaard* erkend, terwijl zij zich zelve met den naam van gravin vergenoegde.

Den 17den dito 1793 werd CHARLOTTE CORDAY, de moordenares van MARAT, ter dood gebragt.

Den 18den dito 939 stierf LEO VI, 127sten Paus.

Den 18den dito 1601 sloeg Prins MAURITS, die te vergeefs getracht had om het vijandelijk leger bij *Tienen* in eenen veldslag te wikkelen, het beleg voor de stad *Grave*, welke hem eerst in September bij verdrag werd overgeleverd.

Den 18den dito 1756 overleed de Nederlandsche dichter PIETER LANGENDYK.

ARNHEM, den 17den Julij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 16 Junij	2 El	2 Palm	5 Duim;	gewassen	0 D.,	gevallen	5 D
Den 17 dito	2 El	2 Palm	0 Duim;	gewassen	0 D.,	gevallen	0 D

Heden beviel zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, de Hoog Welgeboren Vrouwe *BARONNESSE* *SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE*, geboren *BARONNESSE VAN KANZOW.*

STOCKHOLM,
den 1sten Julij
1829.

§ § § BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *ARNHEM* zijn voornemens, op Zaturdag den 25sten Julij 1829, 's middags ten 12 ure, in het openbaar, op het Raadhuis van gemelde stad, aan te besteden: het OPMETSELEN van eenen MUUR, *van af het hek van de voormalige St. Janspoort, tot aan het hek aan de voormalige Rijnpoort*, voorts *van af laatstgemeld hek, tot aan de Roermondsche gracht.*

De Conditien van dit werk liggen op Stads Secretarij ter lezing en de aanwijzing van hetzelve zal, *Woensdag*, *Donderdag* en *Vrijdag* vóór de Aanbesteding, door den Stads Architect worden gedaan.

§ § § BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *APELDOORN* zijn voornemens, op Vrijdag den 24sten Julij aanstaande, des morgens om elf uren, onder nadere approbatie van Hun Edel Groot Achtbare Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*, over te gaan tot Openbare Aanbesteding, eener *op de Beemte, onder het Kerspel Apeldoorn* te BOUWENE NIEUWE SCHOOL, met daarin benoodigde MEUBELEN en LEVERANTIE van alle MATERIALEN; waarvan alle werkdagen, des morgens van 9 tot 12 uren, aan het Gemeentehuis te *Apeldoorn*, alwaar de Aanbesteding zal plaats hebben, nadere informatien kunnen verkregen worden.

Apeldoorn, den 10den Julij 1829.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,
A. J. J. A. VAN HEECKEREN.
Ter Ordonnantie,
De Secretaris der Gemeente,
A. R. VAN AKEN.

§ § § BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *DIDAM*, zullen onder nadere approbatie van heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, op Woensdag den 22sten Julij eerstkomende, des voormiddags om 9 uren, ten huize van den Kastelein *DERK BERENDSEN*, in het *Zwijnshoofd* alhier, publiek aanbesteden:

Het OPBOUWEN van eene NIEUWE SCHOOL binnen deze Gemeente, met de LEVERING van alle daartoe BENOODIGDE MATERIALEN.

Waarvan Bestek en Conditien ter lezing zullen liggen in het Gemeentehuis, alle dagen, except den Zondag, des morgens van 9 tot 12 en des middags van 2 tot 6 uren.

Didam, den 13den Julij 1829.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd,
G. J. VAN EMBDEN.

§ § § BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *EIBERGEN*, Provincie *Gelderland*, zijn voornemens, op Zaturdag den 25sten Julij 1829, des voormiddags ten 10 ure, in het Logement *de Kroon*, te *Eibergen*, onder nadere goedkeuring van Hun Edele Groot Achtbare Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, over te gaan tot de openbare Aanbesteding van de NOODIGE HOUTWAREN voor de Doodgraverswoning en de Poorten van de nieuwe Begraafplaats bij het dorp *Eibergen*; alsmede van het TIMMERWERK en SCHILDERWERK van de voorz. Doodgraverswoning en Poorten, en van het Metselwerk dier Woning; alles overeenkomstig het Bestek en de Conditien, door Hun Edele Groot Achtbare goedgekeurd, en welke dagelijks in het Logement *de Kroon*, te *Eibergen*, ter inzage van de Gegadigden liggen.

Eibergen, den 13den Julij 1829.

Burgemeester en Assessoren voornd.
P. R. J. W. VAN HEECKEREN.

NIEUWE JAARMARKT.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN van de GEMEENTE *WAMEL*, District *Maas en Waal*, Provincie *Gelderland*.

Maken hiermede bekend, dat, ingevolge bekomene autorisatie, binnen de Gemeente *Wamel*, jaarlijks zal gehouden worden, eene nieuwe JAARMARKT van PAARDEN, HOORNBEESTEN, SCHAPEN, VARKENS, LAKENS, LINNENS en andere VOORWERPEN, op de Markten ten platten lande, gewoonlijk ter verkoop aangeboden wordende, en wel op den *tweeden Dingsdag* in Augustus, welke dit jaar op den *elfden* dier maand invalt.

Dat aan dengenen, die het schoonste Koppel Paarden op die Markt verkoopt, een *Zilveren Roskam;* aan hem die de meeste Paarden, mits hem bewijsbaar in eigendom toebehoorende, tevens de meeste waarde hebbende, ter Markt brengt, een paar *Zilveren Spooren;* die de meeste Hoorn-Beesten, boven de *twee* jaren oud, koopt, *twee Gouden Willems* of *twintig* Gulden, en die de meeste Hoorn-Beesten, mede boven de *twee* jaren oud, verkoopt, insgelijks *twee Gouden Willems* tot premiën zullen worden uitgereikt; een en ander ter beoordeeling en beslissing van beëedigde Keurmeesters; dat eindelijk aan dengenen, die het meeste Laken verkoopt, *een Schaar* met *Zilver* gemonteerd en dito *Ketting*, en aan dengenen, die het meeste Linnen verkoopt, *eene* met *Zilver* gemonteerde *El* tot premiën zullen gegeven worden. Alle welken premiën bij *H. W. VAN DER SIJP* in den *Olifant*, voor de belanghebbenden zullen te zien zijn.

Wordende wijders bekend gemaakt, dat de op den 22sten April van ouds plaats gehad hebbende Jaarmarkt, verzet is op den *eersten Woensdag* na den 18den van gezegde maand; voorts, dat de Markt in Maart vervallen verklaard is; zoodat de *drie* Jaarmarkten binnen deze Gemeente, voortaan zullen gehouden worden, op den *eersten Woensdag* na den 18den April, op den *tweeden Dingsdag* in Augustus, en op den 13den October.

Deze, met overleg en ter voldoening aan het eenparig verlangen van de voornaamste Kooplieden, wel uitgekozene dagen, waarborgen den meer en meer toenemenden bloei van deze alom beroemde Jaarmarkt, waartoe eenige Plaatselijke verbeteringen, alsmede de binnen kort verwacht wordende verbeterde inrigtingen op het *Tielsche Veer*, voorzeker niet weinig zullen bijdragen.

Wamel, den 13den Julij 1829.

De Burgemeester voornoemd,
G. F. A. MEIJNHARDT.

---

† † † De ONTVANGER der DOMEINEN van de ALGEMEENE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPY ter BEGUNSTIGING van de VOLKSVLYT te *WAGENINGEN*, als daartoe geautoriseerd, is voornemens, op Dingsdag den 21sten Julij 1829, des voormiddags ten tien ure, ten huize van den Kastelein *G. VAN DE CRAATS*, te *Ede*, publiek te Verpachten, de TIENDGEWASSEN van den Oogst over dezen jare 1829, gelegen onder *Ede*, *Lunteren*, *Bennekom*, *Otterlo* en *Deelen*, en de SMALLE- of KRYTENDE TIENDEN aldaar, voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren.

En op Woensdag den 22sten Julij 1829, des voormiddags om elf uren, ten huize van den Kastelein *L. MARKEL*, te *Wageningen*, de TIENDGEWASSEN, die onder *Wageningen* en *Rankum* gelegen zijn.

De Ontvanger voornoemd,
W. MERKES.

---

† † † De AANBESTEDING van het NIEUW te BOUWEN HUIS, op het hoek van de Bakkerstraat, tusschen de Erven van den Heer *J. N. BLAAUW*, wordt uitgesteld tot den 27sten dezer, te zelfder uur en plaatse. — Het Bestek kan van stonden aan ten Kantore van den Notaris Mr. *J. NYHOFF*, worden bezigtigd.

---

† † † Er wordt voor ruim 30 Schaar Hoornvee WEIDENS aangeboden, in de Naweide van de zoogenaamde Stadswaard, gelegen even over de Rijnbrug der Stad *Arnhem*. Informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. *VAN HUGENPOTH*, in de Koningstraat te *Arnhem*.

---

† † † Ten overstaan van den Notaris Mr. *WILLEM DE MAN*, als daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Tiel*, benoemd, zal op Woensdag den negen en twintigsten Julij aanstaande, des voormiddags ten elf ure, ten huize van *JOHANNES STREEF*, in *de Roskam* te *Beest*, worden ingezet, en veertien dagen daarna op dezelfde plaats en hetzelve uur, finaal toegewezen, de navolgende ONGEREEDE GOEDEREN, als:

Circa een Bunder BOUWLAND, op den *Homburg*.

Circa een Bunder BOUWLAND, mede op den *Homburg*.

Circa een Bunder en zeventig Roeden BOUWLAND, op den *Homburg*.

Circa twee Bunders en vijftig Roeden BOUWLAND, in het *Hoenderblok*.

Circa een Bunder en een en zestig Roeden BOUWLAND, de *Graskamp*.

Circa een Bunder en zeventig Roeden BOUWLAND, *Garstkamp* genaamd.

Circa een Bunder en dertien Roeden BOUWLAND, *Ooijevaar* genaamd.

Circa drie Bunders en zes en negentig Roeden DRIE WEGEN, *Nieuwland* genaamd.

Circa een Bunder en zeventig Roeden WEILAND, *Nieuwland* genaamd.

Circa een Bunder en zeventig Roeden WEILAND, *Ridderslag* genaamd.

Circa drie Bunders en elf Roeden WEILAND, *de Vlietkampen* genaamd.

Circa twee Bunders en twee en twintig Roeden HOOILAND, *over de Graaf*.

Circa twee Bunders en zes en twintig Roeden HOOILAND, mede *over de Graaf*.

Circa een Bunder en zeven en twintig Roeden HOOILAND, insgelijks *over de Graaf*.

Circa vier Bunders en vijf en twintig Roeden BOSCH.

Circa drie Bunders en acht en zestig Roeden BOSCH, *aan de Catenen*.

Allen onder *Beest* gelegen.

---

§ § § Te *Doesborgh*, aan *den Yssel*, doet zich, door sterfgeval, de gelegenheid voor, dat aldaar bij KOOP, UIT DE HAND verkrijgbaar is, een kapitaal HEERENHUIS, hebbende ruime STALLING aan de eene, en KOETSHUIS aan de andere zijde, voorts eenen grooten TUIN, met een fraaijen KOEPEL daarin, aan den Stadswal, een schoon uitzigt hebbende op de Rivier en de Veluwsche Bergen; alles zeer goed ingerigt en in den besten staat onderhouden. Adres bij den Boekverkooper *H. KETS*, te *Doesborgh*, onder de letters B. V. Brieven franco.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: eenen ruimen bijna nieuwen KOOKOVEN, met al zijn toebehooren. Heeft nieuw gekost *f* 400 en is verkrijgbaar voor *f* 150. Informatien zijn te bekomen bij *G. J. OSSEWEIJER*, Mr. Timmerman te *Zutphen*.

---

† † † UIT DE HAND TE KOOP: een nieuwe BARAUCHET, met Zij- en Voorblinden, voor een en twee Paarden. Te bevragen bij *H. W. VAN RHEDEN*, Mr. Wagenmaker te *Arnhem*.

---

† † † Op een ONDERPAND, de waarde hebbende van ruim *f* 40,000 en bestaande in 65 Bunders UITERWAARDEN, WEI-, BOUWLAND, BOOMGAARD en PASCH, met de daarbij behoorende DRIE BOEREN WONINGEN, BERGEN, SCHUREN en verdere GETIMMERTEN, gelegen in het Arrondissement *Tiel*, hetwelk alles tegen brandschade is verzekerd, wordt gevraagd een KAPITAAL van *f* 23 à *f* 24,000, tegen eene jaarlijksche rente van 5 pCt.

Iemand hiertoe genegen gelieve zich te vervoegen bij den Boekhandelaar *D. R. VAN WERMESKERKEN*, te *Tiel*.

---

† † † De Ondergeteekende de AFFAIRE van WYNEN ter dezer Stede begonnen hebbende, recommandeert zich aan allen die hem zullen gelieven te begunstigen, kunnende zij, van eene goede kwaliteit van Wijnen, alsmede van eene civiele en prompte bediening verzekerd zijn.

M. H. J. BURGERS.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling der afvaart, gedurende de maand Julij 1829.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:				§ Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:			
Maandag	20	's morgens	4 ure	Zaturdag	18	's namidd.	1 ure
Dingsdag	21	's morgens	5 ure	Zondag	19	's namidd.	2 ure
Vrijdag	24	's morgens	7 ure	Woensdag	22	's namidd.	2 ure
Maandag	27	's morgens	9½ ure	Zaturdag	25	's morgens	5 ure
Dingsdag	28	's morgens	10½ ure	Zondag	26	's namidd.	2 ure
Vrijdag	31	's morgens	4 ure	Woensdag	29	's namidd.	2 ure

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:

Maandag	20	's namidd.	3 ure	Maandag	27	's avonds	[illegible] ure
Woensdag	22	's morgens	4 ure	Woensdag	29	's morgens	[illegible] ure
Vrijdag	24	's avonds	6 ure				

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: § Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Zondag 's morgens ten 6 ure § Elken Maandag 's morg. ten 9½ ure

Men kan informatien bekomen bij de Agenten van voornoemde *Maatschappij*, de Heeren *VAALMAN* en *TRIEBELS*, te *Nijmegen* en bij den Heer *B. BLECKMANN* te *Arnhem*.

Alle dagen varen de Stoombooten tusschen *Rotterdam* en [illegible] vice versa, op bepaalde uren, als bij Biljetten is bekend gemaakt.

*** Den 17den Augustus 1829 en volgende dagen, zal te [illegible], door den Boekhandelaar [illegible], ten overstaan van den WelEdelen Heere *J. VAN LEEUWEN*, Griffier bij de Regtbank van Eersten Aanleg aldaar, publiek verkocht worden de nagelatene BIBLIOTHEEK van wijlen den WelEdelen Heere Mr. *D. H. BEUCKER ANDREÆ*, in leven Griffier bij de regtbank voornoemd en lid van verscheidene geleerde Genootschappen. Van deze uitmuntende Bibliotheek, die in de rijke vakken van wetenschappen de kostbaarste en vele zeldzame Werken bevat, is de *Catalogus* tegen *f* 1,- ook te bekomen te *Amsterdam* bij de Boekhandelaren MÜLLER EN COMP.; *Arnhem* P. NYHOFF; *'s Bosch* PALIER EN ZOON; *Brussel* BRESO VAN KEMPEN; *Breda* BROESE EN COMP.; *Deventer* BROUWER; *Delft* P. DE GROOT; *Dordrecht* DE VOS EN COMP.; *Groningen* W. VAN BOEKEREN en G. WOUTERS; *'s Hage* MANDEMAKER; *Leyden* LUCHTMANS; *Middelburg* GEBR. ABRAHAMS; *Nijmegen* VIEWEG; *Rotterdam* VAN BAALEN; *Utrecht* VAN TERVEEN enz.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.